

Posudek na diplomovou práci Marie Chaloupkové „Nietzsche a jeho výklad u filosofů postmoderny“

Práce je vedle úvodu a závěru strukturovaná do 4 kapitol. Analýza moderních a postmoderních vybraných interpretací sleduje otázku: „K jakému pohledu na lidskou existenci postmoderní interpretace Nietzscheho filosofie vlastně přivádí?“

V první kapitole se autorka zabývá třemi interpretacemi Nietzscheho u současných českých filosofů (Kouba, Michňák a D. Novák) a sleduje převážně způsob dotazování, jenž se odlišně otevírá z fenomenologických, hermeneuticko-estetizujících a snad personálně křesťanských východisek a tím také zdařile předvádí „různočtení“ Nietzscheových textů. Ve „Shrnutí“ na konci první kapitoly zdařile ukazuje podobnosti, souvislosti a rozdílnosti uvedených tří interpretací.

Druhá kapitola je věnována obecně postmoderní filosofii, její inspirovanosti filosofií Fr. Nietzscheho a charakteristice jejích nosných témat – povahou epistémé, vztahem poznání a jazyka, krizí metapříběhů, tématem plurality diskurzů i hodnot.

Třetí kapitola provádí analýzu Lyotardova textu „Rozepré“ a zde si všímá především Lyotardova pojetí jazyka a řeči, odlišných diskurzů myšlení a komunikace, kritiky všech metavyprávění a s tím související odmítnutí nároku na obecně platnou pravdu; a to především opět prizmatem nietzschovských inspirací.

Poslední, čtvrtá kapitola provádí tuto analýzu na Deleuzeově textu „Nietzsche a filosofie“ s ohledem na přehodnocení hodnot, vůli k moci, nadčlověčství. Zdařile a kriticky předvádí posuny v myšlení a terminologii (od Nietzscheovy vůle k moci, otrocké a panské morálky k Deleuzovu aktivnímu a reaktivnímu myšlení).

Kapitoly 3. a 4. považuji z práce za nejzdařilejší.

Autorka předvedla dostatečnou obeznámenost s příslušnou literaturou, schopnost kritické analýzy filosofických textů, pojmovou kulturu. Zpřehlednila, srovnala a zhodnotila „velké“ a nosné interpretace, zdůvodnila dostatečně i svůj výběr zvolených autorů. Ukázala svérázné rysy postmoderní interpretace možností a mezi lidského poznání. Je nutno ocenit také její kritický odstup od postmoderny a schopnost nahlédnout i její slabá místa.

Diplomová práce splnila cíle, které si diplomantka stanovila. Pro text je typický jasný a přehledný výklad problémů.

Pro rozpravu nad textem DP navrhuji, aby se diplomantka:

1. zaměřila na pasáže z konce 1. kapitoly a kriticky analyzovala Novákovo tvrzení, že Nietzsche k předchůdcům postmoderny nepatří, neboť „hovoří o vyšších dějinách, o jakémsi dějinném pokroku“ (str. 31). Jaký je rozdíl mezi „pokrokem“ a „vzmachem“? Co z toho plyne pro porozumění Nietzschemu?
2. ozřejmila souvislost mezi světem – věkem (aión) a hrou, hrajícím si dítětem (skutečně ve hře vládne chaos?, postrádá řád a účel?) jak píše na str. 22?

Vážnou výtku mám pouze k výskytu několika hrubých chyb v textu: str. 23 - kořeny ...bránili, str. 27 - poznámky k povaze výchovy...neztratili, str. 55 - 3. řádek „vyzývá nás k polemice“, str. 62 „...se nevyhnou ani Kantovy pokračovatelé“.

Závěr: Práci doporučuji k obhajobě.

Z důvodu výskytu gramatických chyb navrhuji snížení o jeden stupeň, tedy velmi dobře.

V Praze dne 30. 12. 2007

doc. PhDr. Naděžda Pelcová, CSc.